

ՓԵՐԵՐԻ ՀԱՅԱՐ
ՄԱՐԻ ԱՐԲԱՅԱՐՈՆ

ՈՂԱԶՈՒ ՄԱՅՐԻԿԸ

ԳԵՏԶՐԱՆ

ՀԼԿԵՄ ԿԿ ԿԻՑ ՄԱՆԿԱՊԱՏԱՆԵԿԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆ. ԲԱԶՈՆ
ՏԵՐԵԼԱՆ 1939

891-996
01. 2013
Ա-16

6239

2011-05

Նկարներ յեկ յիս՝ աշխատանք:
Մ. ՆԻԿՈՂԻՄՈՍԻ

58390-67

Սուսաննայի մայրիկը նոր եր ողա-
չույի կոչում ստացել:

Առաջին օրը, յերբ նա իր ողաչուա-
կան հազուստով տուն վերադարձավ, Սու-
սաննան նրան չճանաչեց: Մայրիկն իրեն
անծանոթի տեղ դնելով և ձայնը կեղծելով
հարցրեց.

— Անունդ ի՞նչ ե:

— Սուսաննա:

— Քանի՞ տարեկան ես:

— Իննը:

— Հայրիկդ ի՞նչ գործի յե:

— Նավաստի:

— Մայրիկդ:

— Ողաչու:

Ողաչու, նա ել ունի՞ այսպիսի շորեր

— Վոչ:

— Հապա ել ի՞նչ ողաչու, լեթե չունի...

— Շուտով կստանա:

Մայրիկն իսկույն հանեց գլխարկը և
ուրախ ձայնով ասաց.

— Ահա քո ողաչու մայրիկը:

— Չեյի ճանաչում,— զարմացած գոչեց Սուսաննան:

— Այո, սիրելիս, յես եմ,— ասաց մայրը, գրկելով աղջկան,— դե շտապիր, շտապիր, աղջիկս,— լավ սովորիր, շուտ մեծացիր, վոր ինձպես ողաչու դառնաս:

— Մայրիկ, մի փոքր ինձ պատմիր ուղանալից ներքև յերեմացող տեսարանների մասին:

Մայրիկն սկսեց մի առ մի պատմել, թե ինչպես է ինքն ողանալով ղեկավարում, վորքան դուրախ յե ոգն այնտեղ:

— Հետաքրքիրն այն է,— ասաց մայրիկը,— յերբ այնտեղից ցած ես նայում, բոլորը փոքր են յերևում:

— Այ, վորքան հետաքրքիր է,— կանչեց Սուսաննան, այնպիսի գոհ և ուրախ տոնով, կարծես ողանալի մեջ լիներ:

— Մայրիկ ջան, մի անգամ ինձ թրուցրու ողանալով:

— Շատ լավ, հետեյալ անգամը կթրուցրնեմ,— խոստացավ մայրիկը:

Հետևյալ որը մայրիկը շուկա գնաց
իր սովորական հագուստով: Սուսաննան
ոգտվելով մայրիկի բացակայութիւնից,
հագավորա ողաշուական հագուստը, կանգ-
նեց հայելու առաջ ու ասաց.

— Ո՛յ, մայրիկ ջան, քո ողաշուական
համազգեստը փոքրան սագում ե ինձ, միայն
քիչ լայն ե ու յերկար, ան, յերբ պետք ե
մեծանամ, քեզ նման հագնվեմ ու դառնամ
ողաշու,—ասաց Սուսաննան ինքն իրեն:

* *

Գարնանային գեղեցիկ առավոտ եր:
Մայրիկն ու Սուսաննան գնացին ողանա-
վակայան:

Ողանավակայանը շատ լավ տպավորու-
թիւն թողեց Սուսաննայի վրա: Նրա սիր-
տըն ուրախութիւնից բարախում եր, նա
պարծենում եր նախ իր համարձակ ողաշու
մայրիկով և ապա իր ապագա բախտով:

Վերջապես նստեցին ողանավ:

Ողանավը մի քանի պտույտ գործեց
Յերևանի վրա. Սուսաննան սլանում էր
ոդում, տեսնում էր զեղեցիկ փողոցները,
իրենց տունը, զպրոցը: Նա տեսնում էր Զան-
գուլ գետը և ամբողջ քաղաքը միանգամից:
Նրա հրճվանքին չափ ու սահման չկար:

— Մայրիկ, ինչքան ուրախ կլինեյի,
մի անգամ ել այդպես գնալի՜նք Մոսկվա,
տեսնեյինք ընկեր Ստալինին: Ա՛խ, մայրիկ
ջան, փոքրան կուրախանար ընկեր Ստալինը,
յերբ տեսներ ինձ, և իմանար, փոր յես ել
պետք ե հերոս ողաչու դառնամ:

— Այո, աղջիկս, ճիշտ ես մտածել:

— Անպայման, պետք ե մի որ գնանք,
սիրելի Սուսաննա, մի մտածիր, ասաց
մայրիկը, — իսկ հիմա ի՞նչենք:

Ողանավը մի պտույտ գործելուց հետո
ի ջափ ողանավաւայան:

Մյուս որը Սուսաննան դպրոցում մեծ
ուրախությամբ պատմում էր ընկերներին
իր թռիչքի մասին:

— Մայրիկս խոստացել է ինձ՝ ողանալով
Մոսկվա տանել, ընկեր Ստալինի մոտ, — ա-
սուժ եր Սոլսաննան, — իսկ յերբ յես մեծա-
նամ, պետք է մայրիկիս նման ողաչու
ղառնամ:

Նմադիր՝ Վ. Գրիգորյան
Տեխ. խմբագիր՝ Ան. Գառաբաբյան
Սրբագրիչ Ա. Արզաթանյան

Գլավիտի. լիազոր՝ Վ.—2630 Հրատ. 4760
Պատվեր 791 Տիրութ 5000
Թուղթ 62X24. Տպագր. 0,153.
Մեկ մամ 6120 նշան.
Հանձնված է արտադրության 15 նոկտ
Ստորագրված է տպագրության համար

Պետերատի I տպարան, 6.

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0390944

Հ9-05385

ԳԻՆԸ 60 ԿՈՊ.

82

6239

~~82~~

77

1

1

Մարո Աբրահամ
ՄԱԾ ՓԻԼՈՏ

Դպ. Արմ. ՍՍՐ, 1939 թ. Երևան

891.990.

Ա-16